

3) Olyan körülmények között, mint az alapügyben, a 2195/91 rendelettel módosított 2001/83 rendelettel naprakésszé tett 1408/71 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki azt, hogy az illetékes intézmény a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság vizsgálata során a más tagállamban teljesített kötelező sorkatonai szolgálat időtartamát a szerzett biztosítási idő számításkor figyelmen kívül hagyja.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. november 30-án

a C-16/03. sz. (a Hovrätten över Skåne och Blekinge előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Peak Holding AB kontra Axolin-Elinor AB (¹) ügyben

(Védjegyek – 89/104/EGK irányelv – 7. cikk (1) bekezdés – A védjegyhez fűződő jogok kimerülése – Termékek EGT-n belüli forgalomba hozatala a védjegyjogosult által – Fogalom – A fogyasztóknak eladásra felkínált majd visszavont áruk – EGT-n belüli piaci szereplőknek történő eladás az EGT-n kívüli forgalomba hozatali kötelezettséggel – A termékek viszonteladása egy EGT-n belüli piaci szereplőnek – Forgalmazás az EGT-n belül)

(2005/C 19/04)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-16/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Hovrätten över Skåne och Blekinge által előterjesztett, az e bíróság előtt a Peak Holding AB és Axolin-Elinor AB, ezt megelőzően Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB, között folyamatban lévő eljárásban 2002. december 19-én benyújtott – a Bírósághoz 2003. január 15-én kézbesített – előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris a tanács elnöke, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta a tanácsok elnökei, C. Gulmann (előadó), J. P. Puissochet, R. Schintgen és J.N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: H.von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. november 30-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i egyezményvel módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabá-

lyok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az Európai Gazdasági Térségen belül forgalomba hozottak tekinteni, amennyiben a védjegyjogosult eladás céljából importálta őket az Európai Gazdasági Térségbe, vagy ha az Európai Gazdasági Térségen belül fogyasztóknak kínálta azokat eladásra saját vagy leányvállalatának boltjaiban, anélkül, hogy ténylegesen értékesítette volna őket.

2) Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén egy viszonteladási tilalom kikötése a védjegyjogosult és az Európai Gazdasági Térség más piaci szereplője között létrejövő szerződésben nem zárja ki, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i egyezményvel módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 7. cikk (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg és így nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését, amennyiben az Európai Gazdasági Térségen belül a viszonteladásra a tilalom ellenére kerül sor.

(¹) HL C 55., 2000.3.8.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. december 2-án

a C-42/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – Halászat – Az erőforrások megőrzése és a velük való gazdálkodás – Halászati tevékenység ellenőrzésére szolgáló intézkedések)

(2005/C 19/05)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-42/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: T. van Rijn és S. Pardo Quintillán) kontra Spanyol Királyság (meghatalmazott: N. Díaz Abad) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. február 4-én kötelezettségzegés megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai M. A. Rosas, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó), S. von Bahr, J. Malenovský és U. Lohmus, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. december 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel az 1990. és 1997. közötti egyik halászati idényre nézve sem

- határozta meg a megfelelő részletes szabályokat a részére kiosztott halászati kvóták használatára és nem intézkedett a vonatkozó közösségi rendeletek által előírt vizsgálatok vagy egyéb ellenőrzések elvégzéséről,
- tiltotta meg ideiglenes jelleggel a halászatot a kvóták kimerítését követően,
- tette meg az általa alkalmazandó összes büntető vagy közigazgatási intézkedést a halászhajók rendeleteket megsértő parancsnokai vagy a jogsértésért felelős más személyek ellen,

a Spanyol Királyság nem teljesítette a halászati erőforrások megőrzésére és gazdálkodására vonatkozó közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 1983. január 25-i 170/83/EGK tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése; a halászat és akvakultúra közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1992. december 20-i 3760/92/EGK tanácsi rendelet 9. cikkének (2) bekezdése; a halászati tevékenységre vonatkozó egyes ellenőrzési intézkedések megállapításáról szóló, 1987. július 23-i 2241/87/EGK tanácsi rendelet 1. cikke és 11. cikkének (1) és (2) bekezdése; valamint a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 2. cikke, 21. cikkének (1) és (2) bekezdése és 31. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 101., 2002.4.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 25-én

a C-109/03. sz. (a College van beroep voor het bedrijfsleven előzetes döntéshozatal iránti kérelme) KPN Telecom BV kontra Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) (¹) ügyben

(Távközlés – 98/10/EK irányelv – Nyílt hálózatellátás a beszédalapú telefóniában – Az előfizetőkre vonatkozó információk átadása – Az árak rögzítése)

(2005/C 19/06)

(Az eljárás nyelve: holland)

amelyet a College van beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2003. március 10-én érkezett 2003. január 8-i végzésével az előtte KPN Telecom BV és Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) között – a Denda Multimedia BV, Denda Directory Services BV jelenlétében – folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr és K. Schiemann, bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető-helyettes: H. von Holstein, 2004. november 25-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A nyílt hálózatellátás beszédalapú telefóniára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a 6. cikke (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az „érdemleges információ” kifejezés kizárólag azon előfizetők adataira vonatkozik, akik nem tiltkoztak a nyilvános listába való felvétel ellen, és amely adatok elegendőek a telefonkönyv felhasználói számára, hogy a keresett előfizetőt azonosítsák. Ezek az adatok főszabály szerint magukban foglalják az előfizető nevét, lakcímét, beleértve az irányítószámot, valamint az érintett szervezet által a részükre kiadott telefonszámot. Mindamellát a tagállamok előírhatják, hogy más adatokat is a felhasználók rendelkezésére kell bocsátani, amennyiben azok, a konkrét nemzeti feltételekre tekintettel, az előfizetők azonosításához szükségesnek látszanak.

2) A 98/10 irányelv 6. cikkének (3) bekezdése az érdemleges információk harmadik személyek számára való tisztességes, költség-alapú és hátrányos megkülönböztetéstől mentes feltételekkel való rendelkezésre bocsátásáról úgy értelmezendő, hogy:

– az olyan adatok tekintetében, mint személyek neve, a címe, valamint a részükre kiadott telefonszám, az egyetemes szolgáltató kizárólag az adatok harmadik személyeknek való tényleges rendelkezésére bocsátására vonatkozó költségeket számlázhatja;

– az olyan kiegészítő adatok tekintetében, amelyeket az egyetemes szolgáltató nem köteles a harmadik személyek rendelkezésére bocsátani, ezen rendelkezésre bocsátás költségeinek kivételével, a szolgáltatónak joga van az ezen adatok megszerzésével kapcsolatban nála felmerült költségeket számlázni, amennyiben hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód a harmadik személyek vonatkozásában biztosított.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.